

Erdélyi kirándulás

A nyári vakációt megszakítva augusztus 1-jén az immáron 12T osztály csekély része a Pozsonyi úti kollégiumban találkozott, hogy felkészüljenek a másnapi kirándulásra. Ez az este nagyon jól telt, mert mindenki beszámolt a nyári élményeiről a többieknek és élvezték egymás társaságát.

A kirándulás első napján már hajnali 5 órakor nekivágtunk az utazásnak, hogy megrohamozzuk Erdély látványosságait. Az első uticélunk a Nagyváradi Székesegyházhoz vezetett, amit már ezelőtt is megnéztünk, de most a templom belsejét is valamint Szent László hermáját is megtekinthettük. Ezt követően utunkat a Királyhágó felé vettük, ahol csodaszép kilátás tárult elénk. A következő állomás Bánffyhunrad református temploma volt, mely népszerűségét a falat díszítő kalotaszegi hímzésnek, valamint a kazettás mennyezetének köszönhetette. Kolozsváron is láthattunk érdekes dolgokat, mint például Mátyás király szülőháza, a Házsongrárdi temető sok híres halottjával (pl. Kós Károly, Mikó Imre, Szenci Molnár Albert, Dsida Jenő) és a Szent Mihály Székesegyház. A nap végéhez érve megérkeztünk a szállásunkra ahol elfogyasztottuk a vacsorát és leöblítettük egy kis borral.

A második napon bolyongtunk egy keveset Marosvásárhelyen és az ottani Kultúrpalota csodaszép festett ablakait tekinthettük meg melyek egy-egy történetet ábrázoltak. Majd tovább mentünk az „Erdély Atlantiszának” nevezett Bözödújfaluhhoz, amely ma már egy víztározó alján fekszik a romániai falurombolás áldozataként. Ezen a napon látogatást tettünk Korondra ahol sokunk vásárolt valami kerámiaterméket. E városban találtunk rá először Erdély híres áfonya pálinkájára, amire mindenki kíváncsi volt, így mindenki beszerzett magának egy kóstolónyit. A nap fénypontját a szovátai Medve-tóban való úszkálás jelentette. A

tó sós vize megkönnyítette a vízben való lebegést, így szinte mozdulatlanul sem süllyedtünk el. Ez felejthetetlen élmény volt számunkra, mint ahogy az is mikor a sós víz marta a szemünket. Először nagyon hidegnek bizonyult a víz, de mindenki annyira élvezte a strandolást hogy a későbbiekben már fel sem tűnt. Kár, hogy nem töltöttünk itt legalább egy fél napot. Ezután Farkaslakán a legnagyobb székely író, Tamási Áron síremlékénél tettük tiszteletünket, majd Szejkézfürdőn néztünk meg számos székelykaput

valamint megkoszorúztuk Orbán Balázs sírját. Ezt követően elindultunk Székelyudvarhelyre ahol a szállásunk volt és 4 napon át itt tanyáztunk.

A harmadik napon betekintést nyerhettünk a Csíksomlyói Kegytemplomba, végigsétáltunk a búcsújáró helyen, meglátogattuk a Sepsiszentgyörgyi Székely Múzeumot, ahol a székelyek régi szerszámain, házaik makettjeit és kitömött állatokat láthattunk. Később buszra szálltunk, hogy elutazzunk a Szent Anna-tóhoz, ami egy vulkán kráterében keletkezett és emiatt híres turista látványosság. Itt volt egy kis szabad programunk ahol mindenki kedvére sétálhatott a tó partján és fényképeket készíthetett. Ezen a napon tettünk egy kis túrát a Torjai-büdösbarlanghoz, ami megint csak érdekes volt, mert a barlang bűzét már távolról megéreztek. A barlangban töltöttünk tíz percet, ahol a falak alja

besárgásodott a kénből és ez a szint jelezte a halálos övezetet a túlzott kén-hidrogén miatt. Tettünk is egy kísérletet egy öngyújtóval, ami bebizonyította, hogy e szint alatt már nincs oxigén így kialudt az öngyújtó tüze. A barlang kénes levegője többünknek besárgította az ékszereit így ez is tanulsággal járt.

A negyedik nap, mint az ezt megelőző kettő egy finom svédasztalos reggelivel kezdődött, amiből mindenki jól belakott. Miután megtöltük a hasunkat, elbusoztunk a Siculcidium-emlékműhöz Madéfalvára, és csináltunk néhány csoportképet, mint ahogy ezelőtt már jó párszor tettük. Meglátogattuk Gyergyószárhegyen Erdély legszebb reneszánsz kastélyát, a Lázár-kastélyt is, ahol gyermekkorát töltötte Erdély leghíresebb fejedelme, Bethlen Gábor. E nap legszebb részét a Békás-szoros tette ki, ahol sétáltunk és szebbnél szebb sziklákat

láthattunk. Tettünk egy sétát a Gyilkos-tó körül is, ami szintén egy nagyon szép látnivalója Erdélynek. Aznap este nagyon finom vacsorát kaptunk, ami nem más volt, mint Erdélyi gulyásleves, rántott sajt és csörögefánk. Tanáraink egy kis meglepetéssel is készültek számunkra egy kis citromos sör formájában. Az ezt követő táncos buli már csak hab volt a tortán, amit sajna nagyon hamar lefűjtak, mert zártkörű rendezvény volt. De ez sem szegte kedvünket, mert kártyapartiba fogtunk és amellet hallgattuk a zenét.

Az ötödik napon sajnos el kellett hagynunk a szeretett

szállásunkat, így bepakoltunk a buszba és Székelyudvarhely főterének szobrait tekintettük meg ahol kiderült, hogy mennyi mindent kell még tanulnunk. Segesváron sétálgattunk egy keveset Erdély legszebb középkorból fennmaradt belvárosában, majd érkezett a pillanat, mikor a Tordai Sóbányához indultunk. Ez a barlang azért különleges, mert az egészet kézzel ásták ki, és napjainkra már egy kisebb vidámpark épült az aljában a turistáknak. A barlang érdekessége volt, hogy olyan erős vízhanggal rendelkezett, ami legalább 13-szor megismételte szavainkat. Az idegenvezető megmutatta milyen szerkezetekkel emelték ki a minimum 40 kilós sötömböket. Ezt a fergeteges programot követően sajnos hazafelé indultunk, de még a kedvenc éttermünkben megálltunk, ahol finom vacsorában volt részünk.

Az utazás nagyon hosszú és fárasztó volt, de gyakran örömmünket leltük az éneklésben, leginkább, amikor a Kárpátia együttes dalait ordíthattuk ☺. A késő esti órákban érkeztünk meg Egerbe és másnap délelőtt mindenki indult haza.

